

λοι φοβούμενοι μὴ τυφλωθῶσιν, ἐγείρονται καὶ φεύγουν.

Τρίτη Πράξις. Δὲν εἰξεύρω τίποτε, διότι ἔφυγα καὶ ἐγώ.

* *

Τὸ comble ἦτο ἡ νέα *πρίμα* Romani. Ἄδει, βήχει, ὠδίνει, κακκαβίζει ταυτοχρόνως. Ἡ φωνή της δὲν ἔχει χρωμα, οὐδὲ χαρακτήρα· εἶνε τρομώδης ὡς κνήμη γέροντος ἐκατοντούτους, ἄχαρις, ἄτονος, ὀξεῖα, δυσάρεστος ὡς σχίσιμον χασέ, ὡς τρίξιμον θύρας.

Ἀκουσθὲν πλησίον μου.

— Αὐτὴ εἶνε ἡ *πρίμα*; Τί κρίμα, νὰ μὴν ἦνε ἡ ἄλλη *πρίμα*!

* *

Ἐπίλογος. Ἀπὸ τῆς ἐσπέρας τῆς χθὲς ἤρχισα νὰ κάμνω τὴν ἐξῆς προσευχὴν πρὶν ἢ κατακλιθῶ, ἣν συνιστῶ εἰς ὁλοὺς σας.

«Θεὲ τῶν πατέρων μου, θεὲ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ δαμαλά καὶ τοῦ Μακράκη, ἂν ἐν τῇ θείᾳ χάριτί σου με διατηρήσῃς σῶον δι' ὅλης τῆς ἡμέρας καὶ δὲν καταντήσω ῥέγκα ἀπὸ τὸν καύσωνα, βοηθήσόν με νὰ ἐξέλθω τὸ ἐσπέρας ἀπὸ τὴν δημαρχικὴν κόνιν τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος, καὶ ὀδήγησον τὰ βήματά μου πρὸς τοῦ Τσόχα τὰ Ὀλύμπια, φρόντισον διὰ τῆς παντοδυναμίας σου νὰ εὐρεθῇ ταχέως κάθισμα, καὶ ποίησον ὥστε νὰ μὴ διέρχωνται ἐκεῖθεν δεκάκις τοῦ λεπτοῦ αἱ περίπολοι πάνοπλοι, ὡς ἐπὶ τῶν προμαχώνων τῆς Ἀρτας. Ἀξιώσόν με ἂν βούλεσαι νὰ εἰσέλθω εἰς τὸ Θέατρον τοῦ Ταβουλάρη καὶ νὰ ἴδω τοὺς Πειραιᾶς καὶ τὸ φεῖδι. Κατεύθυνον τὰ βήματά μου καὶ μέχρι αὐτοῦ τοῦ *Παρθενῶνος*, ὅπως ἀκούσω ἐν συντριβῇ καὶ μετανοίᾳ τὰ σαρκικὰ ἄσματα τοῦ Αὐστριακοῦ θιάσου. Ἀλλὰ μὴ, Θεέ μου, μὴ ἐπιτρέψῃς εἰς τὸ πονηρὸν πνεῦμα νὰ με πείσῃ νὰ μεταβῶ ἄλλοτε εἰς τὴν Linda τοῦ Ἀπόλλωνος! Ἀπόσχες τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ. Καὶ ἂν τοῖς ἀδελφοῖς κρίμασί σου ὤρισται νὰ φέρω πάλιν ἐκεῖ τὸν πόδα, φώτισον καὶ τὸν ἐργολάβον νὰ κάμνῃ τὸν Faust. Γένοιτο.

Τελευτές.

ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ.

Κατὰ τὰς ἐξετάσεις δημοτικοῦ σχολείου:

- Πόσοι εἶναι οἱ τέσσαρες εὐαγγελισταί;
- Τρεῖς.
- Εἰπέ τους.
- Ὁ Λουκᾶς καὶ ὁ Ματθαῖος.

Ἐκ τινος κωμωδίας πωλουμένης ἀντὶ δέκα λεπτῶν εἰς τὰς ὁδοὺς.

Διασκευὴ τῆς σκηνῆς.

«Αἰθουσα μεγαλοπρεπεστάτη ἔχων μίαν θύραν δεξιὰ δύο παράθυρα καὶ ἀριστερὰ ἕτερα δύο, ἔχων δὲ ἀρκετὰς πολυθρόνας καὶ καρέκλας. Δύο τραπέζια εἰς τὸ δεξιὸν κάθεται ἡ σύζυγος τοῦ Βελέντζα καὶ ἀναγινώσκει ἐφημερίδα, καὶ εἰς τὸ ἕτερον ὑπάρχουν ἐφημερίδαι.»

Ὁ συγγραφεὺς ἔχων μεγάλην δεινότητα περιγραφικὴν.

Ἐκ τινος ἀστρονομικῆς διατριβῆς περὶ κομήτου.

Ἐν τῷ *Πελέκει* ἐφημερίδι τῆς Κεφαλληνίας.

«Ἀξιοπαρατήρητος ἀποβαίνει καὶ ἡ πορεία αὐτοῦ, ἥτις ἀρχίζει ἕκαστον ἐσπέρας, ἀνωθεν καὶ ἀντικρὺ τῆς Ἀρτας, τὰ χαράματα φθάνει κατὰ τὸν Βῶλον καὶ ἐπιστρέφει τὸ ἐσπέρας εἰς τὴν θέσιν του.»

Κατόπιν τῆς εἰδήσεως ταύτης, ἡ κυβέρνησις σκέπτεται νὰ μεταφέρῃ τὴν ἐπιτροπὴν ἀπὸ Ἀρτας εἰς Βῶλον μετὰ τὸν κομήτην.

Ἐκ τοῦ Ὀλύμπου δεῖγμα καλλιλογίας.

«Ἐκαθήμην ἐπὶ θρόνου περιχρύσου μὲν, ἀλλὰ σκιαζομένου ἐπὶ μελαίνων νεφῶν, ὅτε ἀθρόος ἐπέπεσε κατ' ἐμοῦ ὁ Μορφεύς.»

Μεταξὺ δύο φίλων.

— Ποῦ τρέχεις;

— Ἄφες με· ὑπάγω νὰ αὐτοχειριασθῶ.

— Στάσου, ἄθλιε. Γνωρίζεις ὅτι ἡ αὐτοχειρία εἶνε ἔγκλημα;

— Τὸ γνωρίζω.

— Καὶ ὅτι ἀφίνει ἑλεγχον συνειδήσεως εἰς ὅλον τὸν κατόπιν βίον!

Εἰς τὰς ἐξετάσεις γυμνασίου:

Καθηγητής. Πότε ἐγίνε ἡ καταστροφὴ τῆς Χίου;

Μαθητής. (Σιωπᾷ).

Ὁ καθηγητής. Εἰς ἀρχαίους χρόνους ἐγείνε, εἰς τὸν μισαῖωνα ἢ τοὺς νεωτέρους.

Ὁ μαθητής. Εἰς τὸν μισαῖωνα.

Εἰς τοῦ Σιμοπούλου προκειμένου περὶ τῶν διενέξεων Ἐπιδάμνου καὶ Κορίνθου.

Ὁ καθηγητής. Ἐξερράγη κανένας πόλεμος ἀπὸ τὰς διενέξεις αὐτάς;

Ὁ μαθητής. Ἐξερράγη μία ναυμαχία.

Ὁ λόγος περὶ Λουτρῶν Φαλήρου καὶ Δαμασκηνοῦ.

Μία κυρία παρατηρεῖ ὅτι τοῦ Δαμασκηνοῦ θὰ ἔχουν αὐτὸ τὸ πλεονέκτημα ὅτι ὅταν εἶναι ἄερας θὰ λείπουν τὰ κύματα.

Εἰς Κουτεντιάδης: Μὰ πῶς, τὸ νερὸ δὲν θάρχεται ἀπ' τὸ Φάληρο; Ὅταν ἔχῃ κάτω κύματα θὰ ἔχῃ κι' ἀπάνου!

Κώστας ὁ σκουπιδᾶς.

ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΟΙΝΩΝ

ΟΙΝΟΙ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

Ὁδὸς Σταδίου ἀπέναντι τοῦ Ταχυδρομείου.